

OBRAZY DUCHÓW NIECZYSTYCH W PIŚMIE ŚWIĘTYM

ZŁODZIEJE, GRABIEŻCY, RABUSIE

Wersety do studium: (Dn 11, 33), (Jr 12, 12), (Iz 24, 16), (Ab 1, 5-6), (Iz 33, 1), (Iz 1, 21-23), (Ha 1, 9-11), (Jr 30, 15-16), (Ez 7, 20-24), (Jr 49, 9), (Jr 18, 22)

1. TEMAT GŁÓWNY

„A roztropni wśród ludu doprowadzą wielu do właściwego poznania; lecz przez pewien czas padać będą od miecza i ognia, od uprowadzenia i rabunku.” (Dn 11, 33)

„Na wszystkie gołe wzniesienia w pustyni wtargnęli rabusie, gdyż miecz Pana pożera od jednego krańca ziemi do drugiego krańca ziemi. Żadne ciało nie ma spokoju.” (Jr 12, 12)

„Od krańca ziemi słyszeliśmy pieśni pochwalne: Chwała Sprawiedliwemu! Lecz ja rzekłem: Zginąłem! Zginąłem! Biada mi! Rabusie rabują, drapieżnie rabują rabusie!” (Iz 24, 16)

„Gdy złodzieje wtargną do ciebie albo nocni rabusie jakże będziesz splądrowany! Czy nie będą kradli do woli? Gdy zbieracze winogron przyjdą do ciebie, czy pozostawią choć jedno grono? Jakże ogołocoony jest Ezaw; przetrząśnięte są jego skarby ukryte.” (Ab 1, 5-6)

„Biada tobie, pustoszcicielu, sam jeszcze nie spustoszony, i tobie, rabusiu, sam nie obrabowany! Gdy przestaniesz pustoszyć, będziesz spustoszony; gdy skończysz rabunek, obrabują ciebie.” (Iz 33, 1)

„Jakąż nierządnicą stało się to miasto wierne, niegdyś pełne praworządności, sprawiedliwość w nim mieszkała, a teraz mordercy! Twoje srebro obróciło się w żużel, twoje wino zmieszane z wodą. Twój przewodnik jest buntownikiem i współnikami złodziei, wszyscy lubią łapówki i gonią za darami, nie wymierzają sprawiedliwości sierocie, a sprawa wdów nie dochodzi przed nich.” (Iz 1, 21-23)

„Každy z nich przychodzi, aby grabić, ich twarze są zwrócone na wschód; biorą jeńców licznych jak piasek. Szysz z królów, śmieją się z książąt, śmieją się z każdej twierdzy; sypią dookoła wały i zdobywają ją. Potem przechodzą jak burza i mkną dalej, jak ten, kto swoją siłę uważa za bogą!” (Ha 1, 9-11)

„Czemu krzyczysz z powodu swojej rany, że dotkliwy jest twój ból? Za wielką twoją winę ci to uczyniłem, za to, że liczne są twoje grzechy. Dlatego wszyscy, którzy cię pożerali, będą pożarci, a wszyscy twoi ciemńczycy pójdą do niewoli. Ci, którzy cię grabią, będą ograbieni, a wszystkich twoich łupieżców wydam na łup.” (Jr 30, 15-16)

„Z kosztownej swojej ozdoby uczynili pożywkę swej pychy i nią powodowani robili swoje obrzydliwe posągi, swoje ohydy. Dlatego przemieniłem je dla nich w śmiecie. I wydam je w ręce wrogów na łup i jako zdobycz dla bezbożnych z kraju, i ci je zbezczeszczą. Odwrócę od nich swoje oblicze, a wtedy rabusie zbezczeszczą mój skarb, wtargną do niego i zbezczeszczą go. Przygotuj pęta, gdyż ziemia pełna jest krwawych wyroków, a miasto pełne jest gwałtu. Sprowadzę najgorsze z narodów, aby opanowali ich domy i położyli kres ich dumnej potędze, i będą zbezczeszczone ich święte przybytki.” (Ez 7, 20-24)

„Gdy winogrodnicy przyjdą do ciebie, to nic po sobie nie pozostawią, gdy złodzieje w nocy – to wyrządzą szkodę, jaką tylko zechcą.” (Jr 49, 9)

„Niech z ich domów rozlega się krzyk, gdy znienacka sprowadzisz na nich zgraję rabusiów, gdyż wykopali dół, aby mnie pochwycić, a pułapkę skrycie zastawili na moje nogi!” (Jr 18, 22)